

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 26. april 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L 58 – Forslag til lov om ændring af lov om dyrkning m.v. af genetisk modificerede afgrøder og lov om miljø- og genteknologi (Dyrkningsforbud, obligatorisk digital kommunikation m.v.) stillet den 20. april 2016 af Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 6 til L 58

”Ministeren bedes oplyse, hvilke muligheder Barroso-direktivet giver for nationale beslutninger om midlertidigt forbud mod dyrkning af GMO-afgrøder, samt hvorvidt der er nogle EU-lande, der på nuværende tidspunkt har vedtaget et generelt forbud mod dyrkning af GMO-afgrøder ud fra de direktiver der er grundlaget for lovforslaget”.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for NaturErhvervstyrelsen, som oplyser følgende:

”Det fremgår af Barroso-direktivets artikel 1, nr. 2, at en medlemsstat, der agter at forbyde eller begrænse dyrkningen af en GMO, skal fremsende udkastet til forbuddet eller begrænsningen samt de påberåbte grunde til Kommissionen. I en periode på 75 dage fra fremsendelsen af udkastet må medlemsstaten ikke vedtage og gennemføre forbuddet. I den samme periode skal den pågældende medlemsstat endvidere sikre, at den pågældende GMO ikke bliver dyrket. Dette foreslås med lovforslaget implementeret ved, at der kan nedlægges et midlertidigt forbud mod dyrkning.

Med hensyn til spørgsmålet om et generelt forbud imod GMO-dyrkning, så fremgår det af Barroso-direktivets artikel 1, nr. 2, at en medlemsstat kan begrænse eller forbyde dyrkningen ”af en GMO eller af en gruppe af GMO'er defineret ved afgrøde eller egenskab, til hvilke der tidligere er givet tilladelse i overensstemmelse med del C i dette direktiv eller forordning (EF) nr. 1829/2003”. Barroso-direktivet indeholder således ikke hjemmel til, at et forbud mod dyrkning af GMO'er kan være generelt. Som det fremgår af bemærkningerne til L58, så er det Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at et generelt forbud vil være uforeneligt med udsætningsdirektivet som ændret ved Barroso-direktivet og Traktaten for den Europæiske Unions Funktionsmåde. Det skyldes, at fastsættelse af nationale forbud forudsætter iagttagelse af det almindelige EU-retlige proportionalitetsprincip, hvilket igen fordrer en konkret afvejning mellem på den ene side frihandels- og konkurrencehensyn og på den anden side eventuelle modstående dokumenterbare samfundsmæssige hensyn.

Styrelsen er imidlertid vidende om, at nogle EU-lande har truffet nationale politiske beslutninger om at undgå GMO-dyrkning på deres territorier. Dette er tilfældet i Frankrig, Grækenland, Letland, Litauen, Ungarn og Østrig, jf. besvarelse MOF spørgsmål 121 alm. Del, samling 2015-16”.

Esben Lunde Larsen

/

Line Andersen